

Lábnymok I.

Egy már túl-eléztett érzés –
vagy az sem;
maradásom a maradás záloga;
és a kint-tükörfény
már sötét-se bent –
csak múló lábnyoma.

Lábnymok II.

Húnyjon, ha kell,
még most ki a csend,
a csend utáni némaság taván;
hulljon ha kell,
a hulló idő,
át,
a csendnek lábnyomán –

1997. augusztus 19.

Karácsony Attila grafikája